

Romano Boodos

Y H T E I S K U N T A A P A L V E L E V A E R I K O I S L E H T I



Irtonro: 2 euroa.
Ei muita kuluja, keräyksiä tms.



ROMANO MISSIO
Vilppulantie 2 C 4
00700 HELSINKI

Myyntiaika syys -
marraskuu 2014

Nro 3/2014

.CA63



PÄÄKIRJOITUS



Tarvitaan ihmisen kohtaamista

Suomessa tarvitaan sosiaali- ja terveyspoliittista strategiaa, joka katkaisi kaikki julkiset toiminnot ja palvelut lapsiperheiden, lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi ja joka vastaa menestyksellisesti tulevien vuosien hyvinvointihaasteisiin.

Tavoite on kirjattu Toimiva Lastensuojelu -selvitysryhmän loppuraporttiin. Palveluissa tarvitaan uudistusta. Hallituksen esitys uudeksi sosiaalihuoltolaiksi on ollut jo lausuntokierroksella. Uusien lakien tarkoituksena on vahvistaa ennaltaehkäiseviä palveluita, parantaa saatavuutta ja hoitoketjujen toimivuutta. Lapsiperheiden palvelujen oikea-aikaisuutta ja saatavuutta parannetaan. Tavoitteena on madaltaa tuen hakemisen kynnyksiä.

Julkisessa keskustelussa on esitetty kriittisiä arviota lastensuojelun tilasta. Syynä on aito huoli lapsiperheiden ja lasten ja nuorten hyvinvoinnista.

Kodin ulkopuolelle oli vuoden 2012 aikana sijoitettuna 17830 lasta ja nuorta. Lukumäärä kasvoi edellisestä vuodesta. Myös lastensuojelun, erityisopetuksen ja lastenspsykiatrin kuormitus on kasvanut.

Toimiva lastensuojelu -selvitysryhmän loppuraportissa kuvataan hyvin yhteiskunnassa tapahtuvia muutoksia ja haasteita, joiden seurauksena vanhemmille, lapsille ja nuorille asetetut vaatimukset kasvavat. Lapsiperheetkin muuttuvat. Syntymästä aikuiseksi biologisen isän tai äidin kasvattamien lasten osuus on vähentynyt. Yhä useammat lapset varttuvat vaihtuvien vanhemmuuksien sekä sisarus- ja sukulaissuhteiden ympäristössä.

Lasten hyvinvoinnin perusta syntyy ennen kaikkea hyvissä ja turvallisissa koti-olosuhteissa ja välittämisen ilmapiirissä. Perheet tarvitsevat kokonaisvaltaista tukea kasvatuskehityksessä ja vanhemmuudessa esiin tulevien tilanteiden ja kysymysten hoitamiseen.

Pahoinvointiongelmien ja riskiolosuhteiden kasautuminen samoille perheille ja lapsille on lisääntymässä. Kasautuneiden ongelmien perheessä vaarana on myös ongelmien siirtyminen yli sukupolvien.

Selviytyäkseen lapsiperheet tarvitsevat tiiviitä tukiverkkoja. Toistuvat muutokset voivat vaikeuttaa kiinteiden naapurisuhteiden kehittämistä. Erialaisten muutosten myötä myös suvun ja läheisten läsnäolo lapsiperheen tukena vähenee. Huolestuttavaa on myös, että eriarvoisuus lapsiperheiden ja lasten hyvinvoinnissa näyttää kasvavan. Samanaikaisesti kun enemmistö-

lapsiperheistä voi hyvin, pienen mutta kasvavan vähemmistön pahoinvointi lisääntyy.

Toimiva lastensuojelu -selvitysryhmä on esittänyt useita toimenpide-ehdotuksia lasten ja perheiden hyvinvoinnin ja palvelujen kehittämiseksi. Tarvitaan lainsäädännöllisiä muutoksia muun muassa lastensuojelulakiin, mutta ennen kaikkea uusia toimintamalleja ja rakenteita kaikkiin hyvinvointipalveluihin.

Tavoitteena tulee olla, että kunnat sitoutuvat noudattamaan YK:n Lapsen oikeuksien sopimusta ja sen periaatteita - syrjimättömyyttä, lapsen edun huomiomista, oikeutta elämään ja kehittymiseen ja lapsen näkemysten kunnioittamista - kaikessa lapsiperheiden palveluissa, lapsien ja nuorten tukea ja palveluja koskevassa valmistelussa ja päätöksenteossa.

Kun lapsen oikeudet toteutuvat, lapset saavat kasvaa ja käydä koulua terveinä, pelkäämättä väkivaltaa ja kiusaamista.

Lastenspsykiatrian dosentti Jari Sinkkonen on todennut seuraavasti: "Yhtään toimikuntaa ei enää tarvita; uudistusten tarve on ilmeinen ja niiden suunta on selvillä." Kokeneena lastenspsykiatrina ja terapeuttina hän korostaa lapsiperheiden ja lasten sekä nuorten tarpeiden ja hädän tunnistamista ajoissa ja niihin vastaamista oikeaan aikaan.

Hyvinvointipalvelujen uudistamisessa onkin tärkeä löytää joustavia, matalan kynnyksen palveluita, joihin on helppo mennä ja joissa voi kokea tulevansa kuuluksi ja autetuksi.

Lapsi ja nuori tarvitsee vierellä kulki- ja kesän aikana sain tutustua Mikkelin kaupungin toteuttamaan TAJUA MUT! -projektiin, jossa on kysymys uudenlaisesta toimintamallista. 13-29-vuotiaiden nuorten syrjäytymistä ehkäistään mahdollistamalla paikallisten viranomaisten ja toimijoiden yhteistyö.

Varhainen huoli nuoren pahoinvoinnista jää liian usein yksittäisten ihmisten murheeksi ja jopa vaille varsinaista auttavaa puuttamista. Yhteistyöllä ja tarttumalla asioihin oikeaan aikaan voidaan nuoren vaikeuksien kasautumista ehkäistä ennalta.

Projektissa mukana olevan nuoren viesti on: "Kaipasin sitä, että joku olisi huomannut minut ja kuunnellut." Tajua Mut! on välittämistä. Jokaisessa palvelussa on kysymys asiakkaan kohtaamisesta ihmisenä.

LEENA RAUHALA

Romano Missio ry.

Vilppulantie 2 C 4, 00700 Helsinki
Puh. (09) 351 1366, fax (09) 345 2517

HALLITUS 2014

Leena Rauhalainen puheenjohtaja, kansanedustaja
Vaino Lindberg varapuheenjohtaja, sosiaalineuvos
Tina Mäkelä projektijohtaja
Malla Laiti erikoissuunnittelija
Sirpa Pöllönen koulutuskoordinaattori
Jeppe Isberg yrittäjä
Matti Virtanen johtaja
Päivi Rask-Helin romanikulttuuriohjaaja
Satu Nyman lähihoitaja
Otto Savolainen diakoniajohtaja, varajäsen

KESKUSTOIMISTO
toimisto@romanomissio.fi

Tuula Åkerlund toiminnanjohtaja
tuula.akerlund@romanomissio.fi
Mervi Pamukci toimistosihteeri
mervi@romanomissio.fi

SOSIAALI- JA DIAKONIAATYÖ

Toimisto Puh. (09) 351 1366
Alida Friman Puh. 040 940 1398

NAISTENVUORO -vankilaprojekti

Inka Jeskanen projektikoordinaattori
GSM 045 873 9990
inka.jeskanen@naistenvuoro.fi
Tuula Nyman palveluohjaaja
GSM 044 300 7815
tuula.nyman@naistenvuoro.fi

PÄIVÄKUMMUN LASTENKOTI

Johtaja Hanna Pekonen
Hyväneula, Mieholantie 158, 16800 Hämeenkoski
Puh (03) 764 1501, fax (03) 764 5002
paivakumpu@romanomissio.fi

KOTIMÄEN PIENRYHMÄKOTI

Vs. Johtaja Susan Ihanainen
Kotimäentie 213, 04150 Martinkylä
Puh. (09) 294 4492, Fax (09) 294 4493
kotimaki@romanomissio.fi

ROMANINUORTEN OPINTORAHASTO

Danske Bank FI7680001400080033 DABAFIHH
Merkintä: Lahjoitus/opintorahasto

TÄSSÄ NUMEROSSA

Tarvitaan ihmisen kohtaamista	2
Romanilapset ja lapsen oikeudet	3
Mitä kuuluu Ukrainan romaniyhteisölle?	4
Pienryhmäkodissa oma kulttuuri tulee tutuksi	5
Lastenkasvatusta romanikulttuuria kunnioittaen	6
Kesän mukavat muistot	6
Työtä rakkauhdella	7
Tiedonhalulla moniin tutkintoihin	8
Matkalla hyvään tulevaisuuteen	8
Kun koulutien alkua taas	9
Romanit	9
Romano Mission lastensuojeluyksiköt	11
Toiminnanjohtajan palsta	11
Yrittäjän elämänarvot	12

Romanilapset ja lapsen oikeudet

Suomessa kiinnitetään nykyisin kohtuullisen paljon huomiota lasten oikeuksiin. YK:n lapsen oikeuksien sopimus täyttää tänä vuonna 25 vuotta, joten siitäkin syystä on asia ollut erityisesti esillä.

Lapsen oikeudet ovat samat kuin aikuisten oikeudet, minkä ohella lapsella on erityisiä oikeuksia: oikeus erityiseen suojeluun, oikeus omaansa yhteiskunnan voimavaroista ja oikeus tulla kuulluksi omalla itsenään sen ohella, että vanhempiä tai muita huoltajia kuullaan lapsen asioista.

Oikeudet koskevat kaikkia lapsia, mutta jos ajatellaan erityisesti vähemmistöjä kuten romanilapsia, on esille otettava painokkaasti myös kulttuuriset oikeudet.

Monet YK:n ja Euroopan neuvoston asiakirjat sisältävät erityisiä kulttuurisia oikeuksia koskevia määräyksiä. Tässä yhteydessä kiinnitän kuitenkin erityisesti huomiota Suomen perustuslain 17 §:ään, jonka mukaan muun muassa romaneilla on oikeus ylläpitää ja kehittää kieltään ja kulttuuriaan.

* * *

Romanit ovat suhteellisen pieni vähemmistö ja he asuvat hajallaan pitkin maata. Tämä vaikeuttaa kielen ja kulttuurin ylläpitämistä ja julkisen vallan kannalta ajateltuna tukemista.

Esimerkiksi perusopetuslaki antaa mahdollisuuden paita romanikielen opettamisen myös romanikieliseen opetukseen.

Viimeksi mainittu ei ole toteutunut, kun opetusryhmät olisivat kovin pieniä ja kunnat eivät ole olleet kiinnostuneita. Romanilasten ja -nuorten koulunkäynti, työn saaminen sekä romanikulttuurin ja -kielen vahvistaminen olisi kuitenkin ensiarvoisen tärkeää vähemmistötoimintaa. Kulttuurin vahvistaminen olisi toteutettava siten, että vähemmistö tulee toimeen enemmistökulttuurissa.

Tämä on erityisen ongelmallista monessa suhteessa.

Valtakunnalliset koulukiusaamisvalvotukset osoittavat, että romanilapset ja -nuoret kokevat koulukiusaamista enemmän kuin muut. Yleisesti on todettu ja tässä yhteydessä on erityisesti romanien osalta todettava, että kiusaamisesta tulee olla nollatoleranssi. Romanikulttuurin tuntemuksen edistäminen opetus-, sosiaali- ja terveydenhuoltoviranomaisten ja muiden toimijoiden piirissä olisikin tärkeää.

Tärkeää on myös romanitustaisten työntekijöiden kouluttaminen ja palkkaaminen yhteiskunnan eri aloille papeista poliiseihin.

* * *

Erityinen lapsia koskeva ongelma muodostuu usein lastensuojelussa. Romanilapsi sijoitetaan usein liian myöhään, kuten valtaväestönkin lapset, lastensuojelun toimenpiteisiin. Lastensuojelun avohuoltoa ei välttämättä tunneta tai käytetä, taikka käytetään liian myöhään tai ponnottomasti.



Vaikka Suomi toimii monessa suhteessa kohtuullisen hyvin lapsen oikeuksien ja myös vähemmistöön kuuluvien lasten oikeuksien kannalta, on meillä vielä paljon oppimista, Pentti Arajärvi sanoo.

Romanilapsen huostaanottilanteissa hänet sijoitetaan usein pääväestön perheisiin. Tällöin kontaktit romanikulttuuriin jäävät monasti vain siihen lapsen lähipiiriin, joka puolestaan on siten ongelmallinen, että lapsi on otettu huostaan. Hänellä ei ole kontakteja muihin romaneihin ja romanikulttuurin valtavirtaan.

Sijoituksessa sukulaisperheisiin olisi tärkeää varmistaa,

että sijoitus on varmasti toimiva. Tämän ohella lapsia sijoitetaan romanilastenkoteihin, jolloin toteutuvat romaniyhteydet ja kulttuurin välittyminen, lasten osallistuminen omaan kulttuuriinsa ja myös mahdollisuudet tutustua välttämättömässä määrin valtaväestön kulttuuriin.

Vaikka Suomi toimii monessa suhteessa kohtuullisen hyvin lapsen oikeuksien ja myös vä-

hemmistöön kuuluvien lasten oikeuksien kannalta, on meillä vielä paljon oppimista. Kyse on monesti enemmän tahdosta ottaa huomioon lapsi kuin taloudellisista kysymyksistä.

Toimiva lastensuojelu säästää lisäksi pitkällä aikavälillä varmasti yhteiskunnan varoja. Inhimillisyyden pitää kulkea vielä taloudenkin edellä.

PENTTI ARAJÄRVI

Romano Boodos

Numero 4/2014 ilmestyy joulukuun alussa. Lehteen tarkoitettujen materiaalien on oltava Romano Mission toimistolla viimeistään 1.11. Laita kuoreen tunnus "Romano Boodos". Materiaalin voi lähettää myös sähköpostilla osoitteeseen toimisto@romanomissio.fi.

Julkaisija: Romano Missio ry

Päätoimittaja:
Tuula Åkerlund

Toimitussihteeri:
Jaakko Kaartinen

Lehden ulkoasu:
Valfrid Åkerlund/
Grafimus Oy

Toimitusneuvosto:
Tuovi Putkonen, Malla Laiti,
Inka Jeskanen

Tilaus- ja ilmoitushinnat:

Vuosikerta 15 euroa, jäsenille jäsenetuna.
Irttonumero 2 euroa.
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa.
Ilmoitushinta 1 euro/pmm

Painopaikka:
Suomen Lehtiyhtymä, Tuusula

Etusivun kuva:
Sanna Hedman

Tilaukset ja osoitteenmuutokset:

Romano Missio ry.
Vilppulantie 2 C 4
00700 Helsinki.

Puh: (09) 351 1366
Telefax: (09) 345 2517

Internet: www.romanomissio.fi

ISSN 1239-9779



Lastenkasvatusta romanikulttuuria kunnioittaen

Hanna Pekonen on työskennellyt Päiväkummun johtajana noin viisi vuotta. Tänä aikana lastensuojelu, huostaanotot ja sijoituspaikat ovat olleet esillä monelta eri kantilta.

suoritetaan palvelua tarjoavien paikkojen kilpailuttamisella. Meidän erikoisuutemme on vankka romaniväestön kulttuurin tuntemus ja se on huomioitu kiittävästi lastensuojeluviranomaisten päätöksissä”, Hanna Pekonen toteaa.

Kulttuuri tutuksi

Turvallinen ja rakastava ympäristö on tärkein, olipa kyseessä romanilapsi tai valtaväestöön kuuluva lapsi. Huostaanotettujen romanilasten kohdalla on kuitenkin huomioitava myös aika, jolloin lapsi kasvaa ulos sijoituspaikastaan ja lähtee elämään itsenäisesti. Paluu suvun piiriin ei välttämättä ole helppo. ”Sijaisperheet ja kodinomaisen kasvuympäristö ovat par-

haat vaihtoehdot huostaanotetuille lapsille, mutta sijaisperheitä ei ole riittävästi tarjolla ja etenkin romanilasten sijoittuminen heidän kulttuurinsa tuntevaan perheeseen on valitettavasti hyvin harvinaista. Romanikulttuurissa suvun ja perheen merkitys on vahva ja se luo paineita lapsen sijoituspaikalle”, Hanna pohtii.

Päiväkummun lastenkodin ammattitaitoisen henkilökunnan joukossa on myös romanikasvattajia ja siitä on ollut suuri hyöty, kun valtaväestöön kuuluvaa henkilökuntaa on pehdytetty romanikulttuuriin. Henkilökunta myös osallistuu lasten kanssa heille soveltuihin romanitapahtumiin ja seminaareihin aina, kun se on mahdollista.

”Se on jatkuvaa uuden oppimista. Tässä meitä auttaa myös tiivis yhteistyö sijoitettujen lasten vanhempien ja sukulaisten kanssa. Romanikulttuurissa on runsaasti omia tapoja ja sääntöjä, joiden merkityksen tietäminen on tärkeää. Mikäli romanilapsi kasvaa kodissa, jossa ei tunneta romanikulttuuria, on mitä todennäköisimmin edessä ongelmia siinä vaiheessa, kun lapsi aikuistuu.”

Tukea sijoituksen jälkeenkin

Päiväkummun vierasmökis-

sä on viettänyt viikonloppua useita romaniperheitä. Etenkin silloin, kun lapsella on edessä sijoituksen päätyminen ja paluu kotiin, on tärkeää, että se tapahtuu sijoituspaikan tuella. Perheen yhteiset viikonloput vierasmajassa ovat mitä parhaiten ponnahduslautaa lapsen kotiin siirtymiselle.

”Yhteistyö jatkuu tämän jälkeenkin. Tuemme perheitä tarpeen mukaan vielä kotonakin. Käymme vierailulla ja pidämme muutenkin yhteyttä”, Hanna kertoo.

Päiväkummulla on myös tukiasunto Hämeenkoskella ja tälläkin hetkellä siellä asuu talosta itsenäistä elämää opettelemaan lähtenyt nuori mies.

”Hän tekee meille puutarhatoita ja pieniä remonttihommia. Meille on suuri ilo nähdä tällaisia lähteneiden lasten löytävän paikkansa työelämässä ja perustavan oman perheen”, Hanna toteaa.

Jatkuvaa koulutusta

Romano Mission lastensuojelun johtoryhmä ohjaa ja kehittää Päiväkummun lastensuojelutoimintaa. Säännölliset työpaikkalaverit, Tyky-päivät, liikuntaedut, työnohjaus ja kehityskeskustelut ovat keinoja joilla huolehditaan työntekijöiden jaksamisesta vaativassa työssään.

Jatkuva koulutus on lastensuojelutyössä tärkeää ja koulutukseen panostetaan myös Päiväkummussa.

”Henkilökuntamme on saanut vuoden kestävänsä omaohjaajakoulutuksen ja nyt on vuorossa vuoden kestävä psykiatrisen osaamisen koulutus. Itse olen mukana Hämeen ammattikorkeakoulun Jet-koulutuksessa eli kyseessä on johtamisen erikoisammattitutkinto”, Hanna kertoo.

ANNELLI ENQVIST



KESÄN MUKAVAT MUISTOT

Päiväkummussa on juuri lopeteltu aamu-ulkoulo ja keittäjä on loihnut lounaan tarjolle. Talon pienimmät tytöt parkeeraavat

nukenvaunut siistiin riviin terassille ja isompien lasten pelivekkeet ja pyörät viedään talon seinustalle.

Koulun alkuun on vajaa viikko ja talon lapset ovat palaamassa arkeen. Tuoreessa muistissa ovat kesän kohokohdat. Kärjessä on tietenkin perheen

ja sukulaisten tapaaminen, mutta hauskoja hetkiä on ollut talon lasten ja ohjaajien kesken.

”Me ollaan käyty paljon uimassa ja tavattu kavereita. Sitten me tehtiin laivamatka Tukholmaan ja käytiin Gröna Lundissa. Oli hauskaa”, isommat lapset kertovat.

Pienemmät lapset ohjaajineen suunnistivat Imatran kylpylään, kävivät ihmettelemässä Lappeenrannan hiekkaveistoksia ja leikkimässä Angry Bird-puistossa.

Isommat lapset odottavat jo koulun alkua ja kavereiden tapaamista. Hämeenkosken koulun opettajilla on ollut vuosikymmeniä hyvä yhteistyö Päiväkummun kanssa

ja lastenkodin romanilapset ovat tasavertaisia muiden oppilaiden joukossa.

”Meillä on paljon hyviä kavereita koulussa ja me tavataan niitä vapaa-aikana täällä Päiväkummussa tai kylillä. Ihan kiva koulu”, isommat lapset kertovat.

Talon vanhin nuori on nyt 16-vuotias. Hän kertoo olleensa Päiväkummussa lapsena jäsena jälkeä viettänyt vuosia muualla. Noin vuosi sitten hän toivoi pääsevänsä takaisin Päiväkumpuun.

”Halusin tänne takaisin, koska täällä saan olla yhteydessä romanisiin ja elää romanikasvatuksen piirissä. Minulla on romaniystävien lisäksi suomalaiskavereita ja tulen heidänkin kanssaan ihan hyvin toimeen”, hän kertoi.

Murrosikäisen kas-



Hannan ja Päiväkummussa aikoinaan asuneen Dimin yhteys on säilynyt jo 10 vuotta, vaikka matkan varrella on molemmilla tapahtunut monenlaista. ”Työ ottaa, mutta antaa myös, muun muassa läpi elämän kulkevia ihania ihmissuhteita”, Hanna sanoo.

vukivat ovat vielä hetken aikaa tämän nuoren naisen arkea, mutta vähitellen alkavat hahmottua aikuisuuden haaveet.

”Ammatin haluan saada. Mieluisia vaihtoehtoja ovat kokki, parturi-kampaaja tai kosmetologi.”

TYÖTÄ RAKKAUDELLE

Sari on yksi Päiväkummun romanityöntekijöistä. Hän opiskeli Lahden diakonian instituutissa nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaajaksi.

Sari kuuli alkavasta koulutuksesta tuttaviltaan, kiinnostus heräsi ja internetistä hän haki lisää vastauksia siihen, mitä koulutus pitää sisällään. Innostus kasvoi ja Sari päätti hakea opiskelupaikkaa.

Kohtasitko kulttuurisi vuoksi ennakkoluuloja hakiessasi opiskelemaan?

Hiukan jännitti se, miten muut suhtautuvat kulttuuriin. Kuitenkin ajan kuluessa ja tilanteiden edetessä minun ja opiskelukavereiden välinen jää murtui. Olyseisessä instituutissa ko aiemmin opiskellut romaniooppilaita, joten en

ollut kovin ”suuri ihme” opettajille ja muulle henkilökunnalle. En kokenut olevani eri tasolla oleva opiskelija koulussani.

Oletko missään vaiheessa kokenut syrjintää?

Työharjoittelupaikkoja hakiessani törmäsin syrjintään. Opiskelukavereitten ja opettajan tuella sain kuitenkin uuden, mukavamman paikan työharjoittelun ajaksi. Arjessa syrjintä on kuitenkin vielä vahvasti mukana.

Oliko Päiväkumpu sinulle ennestään tuttu paikka? Mitä työhösi kuuluu?

Olin kuullut aiemmin Päiväkummusta. Työhöni kuuluu lasten ohjaaminen, hellyyden ja

rakkauten osoittaminen.

Kuinka tärkeäksi näet sen, että romanilasten parissa työskentelee saman kulttuurin omaava henkilö?

Erittäin tärkeäksi. Roma-

ni työntekijänä tukee lasten oman minäkuvan muodostumista ja kinkinpuolista tietoa omasta kulttuuristaan. Haluan jatkossakin työskennellä romanilasten ja -nuorten parissa.



Päiväkummussa työskentelevä Sari pitää erittäin tärkeänä, että romanilasten parissa työskentelee samaan kulttuuriin kuuluvia työntekijöitä.

PÄIVÄKUMMUN LASTENKOTI

Viljapeltojen reunustama koivu-kuja saattelee tulijan Romano Missio ry:n omistamaan Päiväkummun lastenkotiin, joka sijaitsee kauniissa 800 neliön suuruisessa vanhassa rakennuksessa. Lastenkoti on perustettu jo 1957, joten sen suojissa ovat sadat lapset saaneet eväitä elämänsä.

Kymmenen hehtaarin alueella on runsaasti tilaa lasten leikki- ja liikunta- paikoille. Tontilla on myös 65-neliöinen erillismökki, joka on vieraskäytössä ja tarjoaa rauhallisen paikan perhepaamisille ja toimii tarvittaessa myös tukiasuntona.

Nykyisin lastenkoti toimii 14-paikkaisena, mutta on ollut sellaisiakin aikoja, että pihapiirissä on temmeltänyt useampi kymmenen lasta ja nuorta. Romanilasten rinnalla Päiväkummussa on myös pääväestön lapsia.

Lastenkoti sijaitsee Hämeenkoskella, 30 kilometriä Lahdesta Tampereen suuntaan.



Muiden yrittäjien tapaan Petri Mäntyniemi, 40, elämä pyörii vahvasti työn ympärillä. Työ ei kuitenkaan ole arvo, joka painaa vaakakupissa eniten.

Petri Mäntyniemen menestyksessä yritys lähti liikkeelle lehteen laitetusta pienestä ilmoituksesta iskulauseineen. Se herätti vallavasti kiinnostusta, ja yritystoiminta alkoi kasvaa.

Yrittäjän elämänarvot

Petri avasi elokuun alussa Riihimäelle tietokoneita myyvän ja huoltavan liikkeensä. Hyvinkäällä ja Joutsenossa liikkeet on avattu jo muutamaa vuotta aiemmin. Yritystoiminta työllistää tällä hetkellä kymmenisen työntekijää, ja suunnitteilla on avata lisää liikkeitä.

"Kyllä tämän eteen on pitänyt paiskia paljon töitä," Petri tunnustaa. "Myynnin ja huollon lisäksi kauppaan kuuluu myös laitteiden asennus ja ohjattu käyttöönotto."

Petri Mäntyniemi näki päivänvalon vuonna 1974 Tukholmassa. Hänelle on jäänyt mieleen, että hän muutti vanhempiensa mukana tiuhaan tahtiin asuen korkeintaan kaksi vuotta samalla paikkakunnalla. Välillä asuttiin Ruotsissa ja välillä Suomessa.

Hyvät Espanjan vuodet

Petrin ollessa yläkouluikäinen hänen perheensä muutti Espanjan Fuengirolaan. Täällä Petri jatkoi ruotsinkielistä koulua.

"Tosin minulla oli tuolloin vä-

hänellä väliä -asenne," Petri naurahtaa.

Koulun rehtori otti Petrin puhutteluun. Hänellä oli auktoriteettia ja viisautta käsitellä nuorukaista. Rehtori sanoi, että hänelle oli ihan sama, miten Petri kävisi koulua; yksityiskoulu saisi maksun oppilaasta joka tapauksessa. Tämä herätti Petriä vastuuntuntoa ja hän suoritti koulunsa asiallisesti loppuun.

Petri koki Espanjan ajan kaikeksi kaikkiaan hyvänä. Siinä oli maa, jonne hän vielä haluaisi palata. Petri puhuu suomen lisäksi sujuvaa ruotsia, espanjaa ja englantia. Espanjassa jo lapsena tehty uskonratkaisu vahvistui: Petri halusi luovuttaa koko elämänsä Jumalan johdattamiseen. Sisimmässä vahvistui syvämpi kutsuustietoisuus.

Yrittäjyys osana luonnetta

Parikymppisenä Petri muutti Suomeen ja reissasi ympäri maata elättäen itsensä kaupanteolla. Hän koki, että jokin ammatin olisi hyvä olla olemassa ja koulutettiin vartijaksi, toimien siinä työssä nelisen vuotta pääkaupunkiseudulla.

Ensimmäisestä työpaikas-

ta hän tosin lensi ulos, juuri ennen koeajan päättymistä. Hän oli varma, ettei synnä ollut huonosti hoidettu työ. Hän teki aina parhaansa romani-taustankin takia, ettei kukaan pääsisi moittimaan. Juuri tämä tausta osoittautui tuolloin Petrin kohtaloksi. Esimies ei ollut tiennyt Petrin olevan romani. Tämä selvisi viimeisenä viikolloppuna ennen koeajan päättymistä – Petri sai potkut.

"Se oli musertavaa, mutta sain saman tien töitä toisesta vartiointiliikkeestä," Petri kertoo.

Tämän liikkeen johtaja tiesi Petrin olevan romani, mutta oli kuullut tämän työmotivaatiosta ja tunnollisuudesta. Petri nousi tuossa liikkeessä puolesta vuodessa esimiestehtäviin. Parin vuoden kuluttua Petri olisi saanut koko vartiointipuolen haltuunsa, niin että hänestä olisi tullut palvelupäällikkö.

Elämän syvät arvot

Petri kuitenkin kaipasi jo uusia haasteita. Samalla hän alkoi huomata itsessään syvän uupumuksen merkkejä. Uupumus johti tilaan, jossa kaikki oma voima riisuttiin. Petri oli syvällä masennuksen syövereissä.

Tuon pimeyden keskellä hän koki kuitenkin Jumalan läsnäolon ja rakkauden hyvin todellisenä. Tämä rakkaus hyväksyi hänet sellaisenaan laittamatta mitään ehtoja.

"Sen rakkauden alla en voinut kuin itkeä," Petri toteaa.

Petri toipui ja meni aivan toisenlaiseen työhön: raskaisiin hommiin kylmävarastossa.

"Siinä oli Espanjan asukilla sietämistä," Petri nauraa.

Siinä ohessa hän osti Keltai-sesta pörssistä erän tietokoneita ja myi niitä.

Yritystoimintaa ja perhe-elämää

Nykyisen yrityksen it-alan parissa hän perusti jo vuonna 2003 Espoossa asuessaan. Asiakkaina olivat pääosin yritykset. Tähän aikaan löytyi myös puoliso Tiina. Hän on nyt hoitovapaalla bioanalytiikan työstä, hoitamassa perheen kahta lasta.

Ensimmäisen lapsen tultua Petri pisti yrityksensä pöytälaatikkoon ja meni vieraalle töihin. Hän koki, ettei yrittäjänä jää perheelle aikaa, vaikka tienasikin näin paremmin.

Vuonna 2010 perhe muutti Tervakoskelle, ja yritystoiminta

nosta taas päätään. Petrin lehteen laittama pieni ilmoitus iskulauseineen herätti valtavasti kiinnostusta, ja yritystoiminta alkoi kasvaa.

Kuitenkaan yrittäjyys pelkätään ei riitä tyydyttämään Petrin sisimmän kaipuuta. Vaikka yritys pyöri hienosti, niin vuosi sitten Petri mietti, että tässäkö tämä elämä nyt oli.

"Mietin, mitä olen oikeasti saanut aikaa? Kunpa elämäni voisi tuottaa jotain maallisia arvoja parempaa. Minulla on tapana aina antaa kaikkeni sille mitä teen," Petri toteaa.

Petri laittoi arvojärjestyksen elämänsä asioita ja vastasi Jumalan kutsuun kyllä.

"Kyllä. Haluan olla mukana Hänen valtakuntansa työssä."

Petri toimii aktiivisesti Hyvin-kään helluntaiseurakunnassa. Kysyttäessä perheen merkitystä, Petri vastaa lyhyesti:

"Se on kantava voima. Perhe on ihana."

Haaveena Petrillä on, että yritystoiminta pyörisi Suomessa pääosin ilman häntä, ja he voisivat perheenä asua ulkomailla palvelemissa ihmisiä ajasta ikuisuuteen kestävien arvojen parissa.

SANNA HEDMAN